

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 58/06-67

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. marca 2006 v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Bárány a Lubomíra Dobríka prerokoval sťažnosť E. S., J. A., M. A., J. R. a A. R., všetci bytom R., B. M., V. M., J. P., J. P., J. K., A. K., V. K., M. K., E. D., J. K. a A. K., všetci bytom R., zastúpených advokátkou JUDr. J. M., K., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 596/99 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo E. S., J. A., M. A., J. R., A. R., B. M., V. M., J. P., J. P., J. K., A. K., V. K., M. K., E. D., J. K. a A. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 596/99 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 596/99 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. E. S., J. A., M. A., J. R., A. R., B. M., V. M., J. P., J. P., J. K., A. K., V. K., M. K., E. D., J. K. a A. K. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie každému vo výške po

50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré im je Okresný súd Žilina p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žilina j e p o v i n n ý uhradiť trovy právneho zastúpenia E. S., J. A., M. A., J. R., A. R., B. M., V. M., J. P., J. P., J. K., A. K., V. K., M. K., E. D., J. K. a A. K. na účet advokátky JUDr. J. M. K., vo výške 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti E. S., J. A., M. A., J. R., A. R., B. M., V. M., J. P., J. P., J. K., A. K., V. K., M. K., E. D., J. K. a A. K. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. decembra 2005 doručená sťažnosť E. S., J. A., M. A., J. R. a A. R., všetci bytom R., B. M., V. M., J. P., J. P., J. K., A. K., V. K., M. K., E. D., J. K. a A. K., všetci bytom R. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. J. M., K., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní o neplatnosť právneho úkonu vedenom pod sp. zn. 4 C 596/99.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli, že sú ako navrhovatelia účastníkmi konania o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu, ktorým boli bytové domy v R. prevedené z vlastníctva spoločnosti Z., a. s. v likvidácii, na spoločnosť L., a. s., ktorá tieto byty začala predávať nájomcom za trhové ceny (namiesto regulovaných cien podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov), resp. tieto byty začala ponúkať tretím osobám. V čase podania návrhu bolo 47 navrhovateľov. Z dôvodu dlhotrvajúceho sporu väčšina nájomcov nakoniec pristúpila na cenu bytu stanovenú vlastníkom z dôvodu vytvárania tlaku na nájomcov zastrášaním predajom ich bytov tretím osobám. V súčasnosti sú na byty vedené

exekučné konania z dôvodu, že spoločnosť L., a. s. (vlastník bytov), si neplnila svoje daňové a iné finančné povinnosti voči štátu. Do dnešného dňa nie je vec právoplatne skončená. V konaní dochádza podľa názoru sťažovateľov k zbytočným prieťahom.

Sťažovatelia si uplatňujú priznanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške každému po 300 000 Sk. Svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia zdôvodnili tým, že od podania návrhu do dnešného dňa sú v stave právnej neistoty.

Porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vidia sťažovatelia v tom, že konanie začaté na okresnom súde podaním návrhu z 15. apríla 1999 do dnešného dňa nie je právoplatne skončené a v konaní dochádza podľa ich názoru k zbytočným prieťahom, čo spôsobuje stav ich právnej neistoty.

Na základe uvedených skutočností sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 596/99 porušil základné právo sťažovateľov v rade 1.) až 9.) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 596/99 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľom priznáva primerané finančné zadostučinenie nasledovne:

- 1. E. S. v sume 300.000,- Sk*
- 2. J. A. a manželke M. A. v sume 300.000,- Sk*
- 3. J. R. a manželke A. R. v sume 300.000,- Sk*
- 4. B. M. a manželke V. M. v sume 300.000,- Sk*
- 5. J. P. a manželke J. P. v sume 300.000,- Sk*
- 6. J. K. a manželke A. K. v sume 300.000,- Sk*
- 7. V. K. a manželke M. K. v sume 300.000,- Sk*

8. E. D. v sume 300.000,- Sk

9. J. K. a manželke A. K. v sume 300.000,- Sk

do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu SR.

Okresný súd Žilina je povinný navrhovateľom v 1. - 9. rade nahradiť trovy zastúpenia.“

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril predseda okresného súdu, ktorý vo svojom vyjadrení z 15. februára 2006 uviedol prehľad vykonaných úkonov v danej právnej veci a konštatoval, že sťažovatelia sa obrátili na ústavný súd so svojou sťažnosťou v čase, keď súd už vo veci začal konať. Navrhuje nepriznať finančné zadosťučinenie a trovy konania alebo len v obmedzenej výške. Taktiež zákonná sudkyňa uviedla prehľad ňou vykonaných úkonov.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení zo 7. marca 2006 súhlasil s upustením od ústneho pojednávania. Právna zástupkyňa sťažovateľov vo svojom podaní z 22. februára 2006 taktiež súhlasila s upustením od ústneho pojednávania.

Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 58/06-50 zo 14. februára 2006 bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie.

II.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby v zásade neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota. Preto pre splnenie

ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval (II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníkov a postup súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 70/98).

Konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 4 C 596/99, v rámci ktorého namietajú sťažovatelia zbytočné priet'ahy, možno hodnotiť ako konanie, ktoré je náročné z hľadiska počtu účastníkov konania.

V rámci druhého kritéria „správanie účastníkov konania“ ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia svojím správaním neprispeli k celkovej dĺžke konania.

Zo spisu okresného súdu sp. zn. 4 C 596/99 ústavný súd zistil, že boli vykonané tieto úkony:

Dňa 15. apríla 1999 bol okresnému súdu podaný návrh na začatie konania.

Dňa 19. apríla 1999 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľov na preukázanie nájomného vzťahu medzi navrhovateľmi a žalovaným v 1. rade a žalovaní boli vyzvaní na vyjadrenie k návrhu.

Dňa 19. apríla 1999 okresný súd vyzval Okresný úrad Ž., odbor katastrálny, na zaslanie súvisiacich katastrálnych spisov.

Dňa 4. mája 1999 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného v 2. rade.

Dňa 26. mája 1999 bola právna zástupkyňa navrhovateľov urgovaná ohľadne preukázania nájomného vzťahu medzi navrhovateľmi a žalovanými.

Dňa 26. mája 1999 okresný súd urgoval žalovaného v 1. rade ohľadne vyjadrenia k žalobe pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Dňa 1. júna 1999 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného v 1. rade k žalobe.

Dňa 7. júna 1999 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľov na zaujatie stanoviska k vyjadreniam žalovaných k žalobe.

Dňa 7. júna 1999 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právnej zástupkyne navrhovateľov ohľadom preukázania nájomného vzťahu.

Dňa 1. septembra 1999 bol spis na základe zmeny rozvrhu práce pridelený do senátu JUDr. J. R.

Dňa 2. februára 2000 právna zástupkyňa navrhovateľov urgovala vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 31. októbra 2000 bol na základe rozvrhu práce spis pridelený do senátu Mgr. J. M.

Dňa 21. novembra 2000 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľov na doplatenie súdneho poplatku.

Dňa 22. novembra 2000 okresný súd žiadal výpisy z obchodného registra týkajúce sa účastníkov konania.

Dňa 22. novembra 2000 sa okresný súd obrátil dopytom na Okresný úrad Ž., odbor katastrálny.

Dňa 22. novembra 2000 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľov na upravenie žaloby.

Dňa 20. decembra 2000 boli okresnému súdu doručené vyžiadané výpisy z obchodného registra.

Dňa 10. januára 2001 bola okresnému súdu doručená odpoveď Okresného úradu Ž., katastrálneho odboru.

Dňa 26. apríla 2001 okresný súd vytýčil termín pojednávania na 23. máj 2001.

Dňa 23. mája 2001 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní JUDr. J. S. (správca konkurznej podstaty žalovaného v 2. rade). Na pojednávaní bolo oznámené, že došlo k zmene okruhu žalobcov z dôvodu, že niektorí odkúpili byty do svojho vlastníctva.

Dňa 23. mája 2001 sa konalo pojednávanie.

Dňa 18. júna 2001 správca konkurznej podstaty žalovaného v 2. rade ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní stanovenom na 18. jún 2001.

Dňa 18. júna 2001 sa konalo pojednávanie.

Dňa 23. júla 2001 sa konalo pojednávanie.

Dňa 24. júla 2001 okresný súd požiadal Okresný úrad Ž., odbor katastra nehnuteľností, na zaslanie listu vlastníctva č. 1576.

Zo 16. októbra 2002 sa v spise nachádza úradný záznam o nahliadnutí právnej zástupkyne navrhovateľov do spisu.

Z 21. októbra 2002 sa v spise nachádza úradný záznam, že právna zástupkyňa navrhovateľov žiada, aby okresný súd vyžiadal list vlastníctva č. 2182.

Dňa 24. októbra 2002 bolo okresnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne navrhovateľov – zmena návrhu na začatie konania (z dôvodu, že niektorí z navrhovateľov uzavreli dohodu o odkúpení bytov).

Dňa 3. apríla 2003 bola okresnému súdu doručená urgencia účastníka konania, aby okresný súd pokračoval v konaní.

Dňa 17. apríla 2003 bola okresnému súdu doručená urgencia, aby pokračoval v konaní.

Dňa 5. mája 2003 bola okresnému súdu doručená urgencia právnej zástupkyne navrhovateľov, aby súd pokračoval v konaní.

Dňa 20. mája 2003 bolo okresnému súdu doručené podanie správcu konkurznej podstaty žalovaného v 2. rade, v ktorom žiada o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 22. júla 2003 účastníčka konania A. K. požiadala okresný súd, aby konal vo veci.

Dňa 23. júla 2003 okresný súd rozhodol o nariadení predbežného opatrenia. Konanie voči navrhovateľom v rade 25) až 40) sa zastavilo. Okresný súd uznesením nepripustil zmenu žaloby navrhovanú podaním z 23. októbra 2002.

Dňa 27. októbra 2003 bolo okresnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne navrhovateľov nazvané „*Oprava návrhu a urgencia*“.

Dňa 1. marca 2004 bolo okresnému súdu doručené podanie správcu konkurznej podstaty žalovaného v 2. rade, ktorým žiadal o stanovenie termínu pojednávania.

Dňa 2. apríla 2004 účastníčka konania A. K. urgovala rozhodnutie okresného súdu vo veci.

Dňa 21. apríla 2004 sa účastníčka konania A. K. sťažovala na prieťahy v konaní.

Dňa 26. mája 2004 bola okresnému súdu oznámená zmena adresy právnej zástupkyne navrhovateľov.

Dňa 23. júna 2004 účastníčka konania A. K. urgovala vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 2. augusta 2004 správca konkurznej podstaty žalovaného v 2. rade urgoval vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 4. augusta 2004 účastníčka konania A. K. urgovala vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 11. novembra 2004 právna zástupkyňa navrhovateľov požiadala okresný súd o konanie vo veci.

Dňa 27. apríla 2005 bolo okresnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne navrhovateľov nazvané „*Doplnenie a oprava návrhu*“.

Dňa 18. februára 2005 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Ž. požiadalo okresný súd o zaslanie predbežného opatrenia.

Dňa 24. februára 2005 okresný súd zaslal uznesenie o predbežnom opatrení Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Ž.

Dňa 29. marca 2005 okresný súd oznámil právnym zástupcom účastníkov konania, že pojednávanie bude nariadené v treťom štvrtroku 2005.

Dňa 15. apríla 2005 okresný súd stanovil termín pojednávania na 26. september 2005 a vyzval účastníkov, aby uviedli, či súhlasia s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

Dňa 26. apríla 2005 bolo okresnému súdu doručené oznámenie právnej zástupkyne navrhovateľov, že nesúhlasia s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

Dňa 4. mája 2005 nahliadol do súdneho spisu zástupca žalovaného v 2. rade.

Dňa 9. mája 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie správcu konkurznej podstaty žalovaného v 2. rade.

Dňa 18. mája 2005 nahliadol do spisu splnomocnený zástupca žalovaného v 1. rade.

Dňa 7. júna 2005 nahliadla do spisu a požiadala o vyhotovenie fotokópií pracovníčka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. JUDr. M. P.

Dňa 9. augusta 2005 bolo okresnému súdu doručené podanie súdneho exekútora JUDr. J. K. – „*Žiadosť o súhlas s predajom nehnuteľností*“.

Dňa 31. augusta 2005 okresný súd uznesením rozhodol o zastavení konania o návrhu navrhovateľov v 1., 2., 5., 6., 7., 8., 9., 11., 12., 15., 16., 17. a 21. rade.

Dňa 7. septembra 2005 okresný súd zrušil termín pojednávania stanovený na 26. september 2005 z dôvodu konania krajskej porady sudcov.

Dňa 21. septembra 2005 nahliadol do spisu likvidátor žalovaného v 1. rade.

Dňa 27. septembra 2005 okresný súd vyzval správcu konkurznej podstaty žalovaného v 2. rade na vyjadrenie, či súhlasí so späťvzatím návrhu voči žalovanému v 2. rade.

Dňa 27. októbra 2005 okresný súd zastavil konanie voči žalovanému v 2. rade.

Dňa 6. decembra 2005 okresný súd stanovil termín pojednávania na 20. január 2006.

Dňa 11. januára 2006 bol v spise urobený úradný záznam o tom, že faxom bol oznámený termín pojednávania právnej zástupkyňi navrhovateľov vzhľadom na to, že si neprebrala zásielku poslanú poštou.

Dňa 19. januára 2006 právna zástupkyňa navrhovateľov oznámila okresnému súdu mená účastníkov, u ktorých došlo k skončeniu nájomného pomeru.

Dňa 20. januára 2006 sa uskutočnilo pojednávanie.

Dňa 20. januára 2006 okresný súd zastavil konanie voči navrhovateľom v 17., 18. a 19. rade.

Dňa 30. januára 2006 sa konalo pojednávanie. Bol vyhlásený rozsudok, ktorým sa žaloba zamietla.

Dňa 1. februára 2006 nahliadla do spisu pracovníčka právneho zástupcu žalovaného v 1. rade.

Ústavný súd zistil, že v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 4 C 596/99 došlo k zbytočným priet'ahom od 7. júna 1999 (výzva okresného súdu právnej zástupkyňi navrhovateľov na zaujatie stanoviska k vyjadreniam žalovaných k žalobe) do 21. novembra 2000 (výzva na doplatenie súdneho poplatku), t. j. v trvaní 17 mesiacov, od 24. júla 2001 (okresný súd žiadal výpis z listu vlastníctva) do 23. júla 2003 (uznesenie o nariadení predbežného opatrenia), t. j. v trvaní 24 mesiacov, a od 23. júla 2003 (uznesenie o nariadení predbežného opatrenia) do 15. apríla 2005 (stanovenie termínu pojednávania), t. j. v trvaní 21 mesiacov. Celkové priet'ahy v konaní predstavujú obdobie takmer 5 rokov, čo je ústavne neakceptovateľné, preto na základe uvedeného dospel ústavný súd k názoru, že bolo porušené základné právo s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Keďže k porušeniu základného práva došlo nekonaním okresného súdu, ústavný súd mu prikázal vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 596/99 konať.

Sťažovatelia si uplatnili priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške každému po 300 000 Sk. Svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnili tým, že nekonaním okresného súdu sú v stave právnej neistoty.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Ústavný súd vyhovel návrhu sťažovateľov a vyslovil porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 4 C 596/99 a prikázal okresnému súdu, ktorý ich právo porušil, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov. Dovršením opatrení smerujúcich zo strany ústavného súdu k odstráneniu stavu právnej neistoty bolo i priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške po 50 000 Sk každému zo sťažovateľov. Ústavný súd vzal do úvahy predmet sporu, jeho zložitosť a dĺžku jeho trvania. Výšku zadosťučinenia stanovil ústavný súd najmä s ohľadom na zistené obdobie nečinnosti okresného súdu a na vyššie uvedené kritériá riešenia zisteného porušenia základných práv, pričom vychádzal zo spisu okresného súdu.

Vo zvyšnej časti ústavný súd sťažnosti nevyhovel.

Sťažovatelia boli vo veci sčasti úspešní, a preto bolo potrebné rozhodnúť o náhrade trov konania okresným súdom.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004“) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi.

Predmet konania – ochrana základných ľudských práv a slobôd – je v zásade nevyjadriteľný v peniazoch a je nezameniteľný s primeraným finančným zadosťučinením.

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Podľa oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky za prvý polrok 2004 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 15 008 Sk.

Právna zástupkyňa sťažovateľov si podaním z 22. februára 2006 uplatnila trovy právneho zastúpenia vo výške 5 302 Sk za dva úkony právnej služby.

Ústavný súd priznal právnej zástupkyňi sťažovateľov odmenu za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady a napísanie sťažnosti. Podľa takto určených kritérií sú trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby vo výške 5 302 Sk (odmena za jeden úkon je 2 501 Sk plus režijný paušál 150 Sk za jeden úkon), ktoré ústavný súd zaviazal okresný súd uhradiť právnej zástupkyňi sťažovateľov. Uvedená výška trov uplatnených právnu zástupkyňou sťažovateľov je zjavne nižšia ako suma, ktorú by si mohla uplatniť za zastupovanie účastníkov, ale nepresahuje takto vypočítanú čiastku.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2006